

# Người con hoang đàng

Luca 15,3 - 22

NGUYỄN PHONG

1. Một ngày nào đó, vì men tình viễn xứ bỏ nhà  
2. Từ ngày người con, lia gia đình êm ấm bỏ người  
3. Rồi ngày ngày qua, lòng thêm phần ngao ngán kể từ

1. cha người con thứ ra đi. Bước giang hồ phiêu lãng mãi  
2. cha đành vui bước ra đi. Nhớ con khờ héo hắt từng  
3. khi lia cha bước ra đi. Tấm thân gầy héo ứa thẳm

1. mê quên về. Rồi chợt một chiều, ngõ ngang thêm cay  
2. giây đợi chờ. Để rồi chiều chiều, trông nhìn ra trước  
3. mong trở về. Rồi một chiều nào, con về nơi trước

1. đắng, nước mắt đây với buồn tủi cho lòng  
2. ngõ, bóng dáng người đi lòng ngõ con dại  
3. ngõ, thấy dáng người cha mòn mỏi trong đợi

1. người, cay đắng tình đời, ước mong trở về cùng  
2. về, đôi mắt lệ mờ, nhớ thương con trẻ ngần  
3. chờ, ra đón con thơ, ngõ như chính mình năm

1. cha.  
2. ngõ. ĐK: Hãy mau chỗi dậy hãy quay trở về hãy mau đi  
3. mơ.

về về cùng cha ngày đêm ngóng trông. Dừng bước đi thôi trên đường lữ  
thứ, hãy quay trở lại, tìm về cùng với tình cha.